

3600,-

En
Christeligh
TacktäjelsePredikan
til Gudh vår HErra /
Hallen

JÅbo Domkyrko then 15. Julij
Anno M DC XL.

På hvilken dagh en Konungzligh Academia ther
sammastådes bleff inaugurerat.

Aff
ISAACO BERGERI ROT
THOVIO Episc. Aboensi.

Tryckte i Uppsala hos Estil Wessson.

Then Högh-Wälborne Herre/

H. Pedher Brahe

Gresswe til Wisingborgh/ Fräherre
til Ridboholm och Lindholm/ Swe-
riges Rikess Rådh/ General Guber-
nator bthöfuer Storfurstendömmet
Finland/ medh åland och begge Ca-
relerne/ samt Laghman öfuer Wes-
manneland/ Bergslaghen och Da-
lerna; Adin nådiche Herre
och fautori tienstwil-
lighen.

KANSALLIS-
KIRKASTO

Högh-

Gogh-Wälborne Herz
re/ gunstighe Patron och fau-
tor, then stöora frögd och glä-
die/ som sikh yppat haffuer v-
thi monga Menniskiors hier-
ta/ ther vthöfuer at en Kon-
gelig Academia medh herlige
Privilegier och immuniteter benödlat/ förmeliga/
Lärde och stickelighé Män vthi alla faculteter be-
fläde här vthi Storsörstendömet Finland plan-
terat och införd är/ kan neppligen tilfyllest beskrif-
vias och utropas; helst medhan Landzens Barn
och Ungdom/ sampt medh them som aff fremmian-
de nationet här til komma/ funna förmedels Gudz
helgha välsignelse/ ther i enom blifua i all gude-
lighet/ förstånd och wüssdem upfuchtade/ så at the
til Embeterna i åthskillighe stand/ funne dugeli-
ghe och bequemlighe finnas. Hvilket i alla pro-
vincier, Städer och Orter här i Landet så wäl
som

som annorstådes mechtä höghnödigt år / så frampe
Ryket och Respub. skal funna beständande bli-
ua. Medhan nu / Nädighe Herre / migh bleff på-
lagde ibland andra labores , in ipsa Academiæ
Sollenni inauguratione, at hålla en gratulatoriam
concionem vthi then stoora Församlingen aff al-
la stånd / then iagh nu aff Erycket / efter mångas
begärar / låter vthgå : Kan iagh medh godh skål
samma Predikan E. G. N. dedicera och tilskrif-
ua. Eh iagh weet / at näst Gudh som medh sin
helgha Auda saken drifuit haffuer / är ingen som
högelighare och medh så stoort niet ther på arbetat
haffuer hoos Hennes R. M: ut vår allernädigste
Drotning och then höghlofflige Rykzens respecti-
ve Regering / aff Academien här införas skul-
le / än E. G. N. therhoos / medhan iagh för thet
myckna arbete och thet besvärlighe reesor som iagh
i thetta widbelägna och mödhosamma Stiftet
vthstått haffuer / (hwilket alt Gudhi funnoge år)
skundar ifrå thenna Verlden och til Kooligheet
hoos Gudh / haffuer iagh welat thenna Predikan
E. G. N. dedicera til ist memorial på the månge
wälgerningar och stora favor som E. G. N. migh/
min käre Hustru och Barn som i Academien stu-

dera, så rundelighet bewijst haffuer / thenna helga
tyden som E. G. N. Regementet här i Storhö-
stendömet föört haffuer : Hvilket Gudh E. G.
N. här och i ewigheet belöne. Vthi hwilken's nä-
digha bestärm iagh E. G. N. sampt then Högh-
Vålborna Gressuimma / unge Fröken medh hela
het G. Hws / til itt långt ljuff / lycko och välstånd
ödhmiukelighen wil besafat haffua. Åbo then
i. Mart. Anno 1641.

E. G. 27. **Isaacus Rothovius**
Episc. Ab.

ISAACUS ROTHOVIUS
Episc. Ab.

Het haffuer (gode Christi folck) warit
en gammal sedh i Isracl / efter Gudz be-
faluing ett christelighit och lofsligkeit brukt
i Christi kyrckia och icke berömmelighet merck
i heela Christenheden / at när Herren Gudh/
som är rijk i barmhertighet och nåde / bewij-
sar näghot Land eller Folck / Stadz eller provincie, eller
näghon Menniskia i synnerhet näghon stoor och högh mål-
gerning i andeligh och lekamlig måtto / at få the som mål-
gerningen vndfått haffua / och hwilkom barmhertigeten
wederfahren är / komma tilhopa i Församblingen / kalia an-
dra medh sigh / upväckia hela Menigheten til at tacka / los-
wa och prysa HErran medh högha röst / medh stungande och
spelande / sättandes : Loffua HErran min säl / och alt thet
vthi migh är / hans helgha nampn. Loffua HErran min
säl / och förgåt icke hwadž godt han tigh gjorde haffner. I-
tem, Loffuat ware HErran Israels Gudh / ty han haffuer
besöke dah förlöftat sitt Folck. Min säl prysar storligha
HErren; och min ande frögdar sigh i Gudi minom Fréls-
sare. Tacker HErranom och prediker hans nampn / förs-
funner hans werck ibland folcken : Siunger om honom och
loffuer honom / taler om all hans vnder. Loffuer hans he-
ligha nampn / theras hierta som HErran söka glädie sigh.
Frägher effter HErranom och effter hans macht : söker
hans ansichte alltjdh. Bencker uppå hans vnderligha werck
som han gjorde haffuet / uppå hans vnder och uppå hans
ordh. Tacker HErranom ty han är mild / och hans god-
het

Ps. 103:1,2.

Luc. 1: 68.

Luc. 1: 47.

Psal. 105:1.

2. 3. 4. 5.

Ps. 106:1,2.

Het warar i ewighet. Hoo kan vthala hErrans dräpligha gerningar? och prijsa all hans lofsliga märck? Täcker hErranom / ty han är mild / och hans godhet warar i ewighet. Loffuer hErran: ty at loffua vår Gudh är en kosteligh ting / thet loffuet är liufflighit och degeligit. Stunger till stilles hErranom medh tacksäjelse / och loffuer vår Gudh medh harpo. Hela Psaltaren är full medh sådana budh och Gudz befallningar. Exempel finnes i Gambla och Nyja Testamenter i 1003. the Gudhsfruchtigha / Gen. 8: 20. Exod. 15. Luc. 1: 47. 68. Luc. 2: 14. 17. 20. Medhan nu hErren Gudhi thenna dagh en sådan stor välgerning och högh åhra bewissar thenna vår stadh Åbo och hela Finnska nationen, som tilsöreinne ifrån Werldenes begynnelse här aldrigh sedt är / ey heller här esster seer; är tilhörslighit at hela Landet wakar up/ besinner Gudz godhet / honom tacksäjelse hecmår / sejhandes: Dethet är then daghen then Herrn gör: låt os på honom frögdas och glädias. O hErre hielp / o hErreläst: vätgå! Loffuat ware then som kommer i hErrans namn: wijs välsigne edher som aff hErrans hws åren. Täcker hErranom ty han är mild / och hans godhet warar ewinnerliga. Väret fram hErranom i väldighe: väret fram hErranom åhra och starkhet. Väret fram hErranom haus nampns åhro / tillbidien Herran i heligho prydning. hErren täcker uppå os och välsignar os: han välsignar Israels hws / han välsignar Aarons hws: han välsignar hem som frycta hErran / både små och stora. hErren välsignar idher ju mer och mer / idher och idhor barn. I åren hErrans välsignade / then himmel och Jord giordt haffuer. Himmelens alt omfring är hErrans: men Jordena haffuer han giffne Menniskors barnom. The döda kunna tig intet loffua / ey heller the ther nedsfahra i thet stilla. Utan wijs loffue hErran / ifrå nu och

Psal. 107: 10.
Psal. 147: 6.
2. 7.

Psal. 118: 23.
24. 25. 28.

Psal. 29: 1. 2.

Psal. 115: 12.
13. 14. 15. 16.
17. 18.

4:21. 5:14M

Psal. 113: 1.
2. 3.
Psal. 135: 1.
2. 3. 4.

och i ewigheit. Halleluja. Loffuet i HErrans tiānare/
loffuer HErrans nampn. Loffuat ware HErrans nampn
ifrå nu och i ewighet: Ifrån Solenes upgång alt in til ne-
dergången ware HErrans nampn loffuat. Loffuer Her-
rans nampn. Loffuer i Herrans tiānare: I som stå i Her-
rans hws/ vthi wär Gudz hws gärdar/ loffuer Herran/ ty
Herren är godh/ loffslinger hans nampue/ ty thet är liuff-
lighte. Zy Herren haffuer vhwalt sīgh Jacob/ Israel til
sin eghendom. Loffua Herran min stål/ iagh wil loffua
Herran så länge iolah leffuer/ och loffslinga minom Gudh
så länge iagh här är. Prissa Jerusalem Herran/ loffua
Zion din Gudh. Hwarsföre medhan wj weete at thet är
vånsamligheit uplysta hiertan ifrå Jordene til himmelen/
ifrå Veridena til Gudh/ wilie wj medh bön och innerligh-
suckan anhälla hoos Gudh at han os här til förlåner sin hel-
ghe Andes nåde/ sätandes Fader wär etc.

Textus Psal. 105: 48.

Loffuat ware HErren Israels
Gudh/ ifrå ewighet i ewighet / och
alt folk säye Amen. Alleluja.

Tenne vplåsne Prophetisse ord åro en märckeligh
påminnelse om Menniskiones tungos rätta brwök/
efter thet andra budhordet i Herrans lagh/ ja ic-
ke allena tungones rätta brwök/ vthan och sielfua hiertans
rörelse och stålenes bewekelse efter thet första hovet. Zy
Marc, 12:34 thet hiertat medh salt är/ ther aff talar munnen. Genom
hettas wär tungos rätta brwök/ bliissuer Gudz nampn hel-
ghat/

ghat/ hans Rijke tillskommmer/ och hans wilie stet hår hoos
öf på Jordene i then strijdande Församblinge i Himmelens/
Ela. 6. Heligh/ Heligh/ Heligh är Herren Zebaoth. Wij
wele thenna ord i twenne stycken betrachta:

Esa. 6:3.
Apoc. 4: 5.

Först/ en Prophetisk uppväckelse til Gudz loff/ priss
och åhra.

Thernäst/ wilie wij komma saken näghot närmere/ och
påminna hwad h för itt Gudz wärck i synnerhet wij ny be-
trachta skole/ och beskrifua hwad h then nyja Academien
är/ hwad h godt hon med h sikh förer och huru wij thet bru-
ka skole.

Then första Delen.

Glangande thet första stycket/ så beskrifuer Kos-
nung David först/ hvilken then Herren är som bör
loff/ priss/ åhra och tacka ihjelße/ i thet han sätter:
Loffuat ware HERREN Israels Gudh. Hvilket ordasätt
Zacharias/ Johannis Baptista Fader och brukar i sin Lof-
lång öfuer Jesu Christi asting och sins Sons Johannis
födeise/ Luc. 1: 68. Sammaledes gör then helige Tobias:
I Israels barn loffuer HERREN/ och priser honom för
Hedningonen: Ty therfore haffuer han förstrot i idher ic
bland Hedningarna som intet känna honom/ på thet j sko-
len förklunna hans vnder/ och Hedningarna se nimma at
ingen alzmechtigh Gudh är/ vthan han allena. Seer hwad
han med öf giordt haffuer/ och med h fruchtan och dar an-
de tacker honom/ loffuer honom vthi hans wärck/ och priss
ser honom som ewinnerliga regerar. Och tagh wil och så
prisa honom i thesslo lande/ ther wij fångne inne liggia/ ty
han haffuer bewissat sijn vnder öfuer itt syndafult folck.
Loffua HERREN för sijna gäffuo/ och prisa then ewighe
Gudh/ at han åter skal vybyggia tijna hyddo/ och igen-
B hem-

Tob. 13: 3-40
6. 7. 12. 19.

Hempta alla tijna fängar/ så at tu må glädia tigh erinners
ligha. Min sial loffua HErran/ ty HErren var Gudh
sial förlossa Jerusalems stadh ifrå all hans bedröfhuelse.
Then som hårvtchinan försunmeligh år/ han får höra
HErrans Gudz eghen förbränning: Tackar tu så HErra-
nom tynom Gudh/ tu galna och oviissa folck? Item, Åren
i ta Dumbar/ at j icke wilien hwad h rätt år/ och döma
hwad h lyst år/ j Mennistiors barn? Thetta sagher Her-
ren: Hwad h haffua idhra Fäder fattas uppå migh/ at
the trädde ifrå migh/ och föllo in til the onyttigha Assgu-
dar/ ther the doch intet förvärfssde/ och tänckte icke ens:
hvar är HErren then os vthur Egyptiland förde/ och led-
de os i öknena/ vthi en öde wildemarek/ vthi en torro och
mörcko marek/ vthi the marek ther ingen ristades/ eller nä-
ghor Mennistia bodde? Gode Christne/ thetta är nar rät-
ta wäghen/ then os hör gå/ och ellest hwarken på höahra
handen eller på then wänstra/ Elsa.30: 21. Gal.6: 16 Men
när w i grannelighen beståde the Biblike och Kyrkiones
Historier/ och achte uppå dagligh Förfarenhet/ så förmis-
me w/ thet Gudh bättre/ at måst hela Verlden galnas
hårvtchinan/ så at ändoch alla Mennistior the weta och
hör weta at man then rätta/ lessuande Alzmechtighe Gudh
allena/ sial i nödene åkalla/ tilbidia/ åhra och tacka; li-
väl åro första parten benägne til Assguderij/ Wisskepelse
och Därskan/ och icke blifua städigt medh sitt hierta hoos
Israels Gudh/ och honom allena medh hon och tackfåfelse
åhro bewissa. Israels barn når the vsgänane word v-
thur Egypten/ vylka the medh sitt hierta ita HErron
Gud/ och tilbidia sin händers märck. The haffua förwan-
d of thens oforgän eligha Gudz herlighet vthi belåte.
Hvilket the lardt haffua vthaff Egyptter/ the ther åhrade
en aff Gudh benelbd Apis/ vthi ens Drös ljhulsel om hwil-
ket

Deut. 32: 6.

Psal. 58: 1.

Jer. 2: 5, 6.

Exod. 3: 1.

Psal. 106: 9.

Rom. 1: 3.

ket talas i 106. Psalm: The giorde en kalf i horeb/ och
tilbodo thet gutna belåtet. Och förwandlade sijna åhra/
vthi en Dra lystnelse/ then grås åter. The förgåto Gudh
sin frälsare/ som så stoor ting vthi Egypten gjorde hader.
Thet är: i staden för then rätte alzmächtighe lessuande
Gudh (som war folksens åhra) hade the åhraet et Dras
belåte. Hielp HErr Gudh/ hvad hunde styggare wa-
ra? Huru kunde Diefwulen meer stämma och wanåhra
en Menniskia? Mår högsta åhra/ frögd och berömmelse
är thet/ at wif then lessuande Gudh/ som skapat haffuer
Himmel och Jord/ för mår HErra och Gudh åhra/ och
allena honom liane/ Psal. 57. Walka up mit åhra/upphögh
tigh Gudh öffuer himmelen/ och tin åhra öffuer alla verl-
dene. Wij see ochså vthi Konung Salomo huru krofs-
tigh thenne willfarelse warit haffuer/ at han som war then
up septe i Werlden/haffuer lät sig ther til bewekas/hwil-
ket haffuer warit Sathans list och bedrägherij. Wij läse
och Act. 13. Om then Romeriske Landhöfdingen Sergio
Paulo/ hvilken en förståndigh man var/ han falklade til
sigh Paulum och Barnabam när the kompanie wero til Pas-
phum/ och begärade höra Gydz ord. Men en Diesu uts
Legat/ en Jude sam war en Trullkarl/ Bar Jehu benembd/
stodh them emoi/ och ville månda Landhöfdingen ifrån
tronne/ och arbetade ther uppå at han kunde affwända ho-
nom ifrå then rätta meeningen. Åffuen såsom the Egy-
ptiske Trullkarlar Jannes och Jambres stodo emot Mose
och Aaron/ och förstockade Konung Pharaouen/ at han
icke tredde the härlighe tecken som Mose gjorde. När wij
läse alla Propheterna igenom/ så finne wif at the medh
scirkt fuer et ihlelf. Negetis ghet eti legrossua ech
gruhreigha Affgudery i Israel/ och haffuo therigendom
mycket lidit aff then galne Werlden/ syni erligh Elias/ E-
saias/

Psal. 57: 9

Aa. 13: 2

2. Tim. 3:

... dnuM
... di dol
1:07 1:19
1:11 datz

saia/ Jeremiās/ Hosea/ Micha/ etc. Och haffua doch
icke kunnat thenna styggelsen vthrota aff folckens hierta.
Hwadū för mōdha the helgha Apostlar haffua most vthstā/
för thet the emot Aſſgudarna predikade/ lära of Apostla/
Gerningar/ Pauli Epistlar och Kyrkiones Historia. Act.
14. 16. 17. 18. 22. 23. 25. 26. &c. 1. Cor. 4:2. Cor. 11. Gal. 6. 1.
Pet. 4. &c. Hwadū the Gudhfruchtighe Biskopar/ trogne
Lärare och helgha Martyrer lidit och vthstätt haffua i the
første 300. år eftter Christi vpfarelse til Himbla/ finne wif
i Kyrkiones Historia alt in til Constantiū Magnum.
Vthi historia Biblica finne wif 44. Aſſgudar nampngiff
na/ hvilka folcket haffuer giffuit guddomligh ähra/ tvårt
emot thet Gudh talar Eſa. 42: 8. Item Eſa. 64. 16. Ifrå
Constantino Magno in til Carolum Magnum, hvilken
kom til Regementet Anno Christi 801. år Christi kyrckia
i mångahanda måtto vthaff Aſſguderis moleiterat och
förhindrat ifrå then rätta Gudztiänsten. Hwadū mōdho
Carolus Magous haffuer hafft i sin heela Regemens tjd
at vthrota thet grossua Aſſguderis aff Thysland/ och i syn-
nerhet aff Saxon/ båra Crönikorna witnesbörd/ ther the
Saxer haffua så brinnanhe warit: i sitt Aſſguderis at the
månge resor ähre affellige bleſſne ifrå Keyser Carl Magno.
Wif weete och hwadū för ic grossi Aſſguderis i Sverige
och här i Finland warit haffuer/ ifrå hvilket wif nu genom
Gudz nåde befrijade ähre/ och weete Jesu Christi egen ord:
*Ein HErra Gudh ſkal tu tilbldia och honom allena ſkal tu
ſtämma.* Sannerligha/ sannerligha lāgh iagh ider/ alt
ghet i bidien Fadren i mitt nampn/ ſkal han giffua ider.
Akalla migh i nödene/ så wil iagh hielpa tigh och tu ſkale
pruſa migh. Iagh lyſteer min öghon up til berghen ifrå
hvillkom migh hielp kommer. Men/ Gudh bättre/ här
finns hoov oꝝ grossua återleſſuor aff Hedningarnas Aſſ-
gudeſ

Matth 4:10.

Ioh 16. 23:

Pſal. 50: 15

Pſal. 121: 1.

vers och Wijfleppa lse, så at många ånnu tilbida och tåna
Diefwulen. Offuer hwilka Herren Gudh wisserlighen i
thenna dagh flaghar: Matte doch himelen giffua sig
ther widh/ försträckas och båffua sågher hErren: Ier. 2: 12; 13.
mitt folck gör en dubbel synd: migh soih är en leffuande
falla öffuer giffwa the/ och göra sig brunnar/ ja vsla brun-
nar/ ty the giffua intet wath. 21. 14. 15.
Thet rätta oförfalskade
Calendarium, Deut. 28. Lev. 26. gå the förbi, vthi hwil-
ket Gudh siffl införer välsignelse och förbannelse/ medh-
gång och mötgång/ ljiff och dödh: och lappa i hoop sitt eghit
narraspel/ genom hwilkens the meena sig vndvíjska förban-
nellese/ &c. 15. 16.
Täddhan kommer ta at man finner här i landet
stort häckeri medh fiskeri/ notadräctter och tjdars föran-
dringar. När the falla i sjuksdom/ söka the hielp hoos Dies-
wulen/ offra tackoffer Diefflenom/ Vårandes fram war-
beläte/ maxlire/ gråvæk och annat på Altaren/ offra
soår/ penningar och annat på vissa daghar/ Bartholomæi
dagh/ Olai dagh/ Jacobi dagh: hängta vth på wågarna
orahufwud/ kalfsuahufwud/ sårahufrud/ medh hwilket
alt the vngåås i mörkret/ och ingen tör sin Gudh bekän-
na/ resa up förs på wåghar/ krypa på knäen anshles kring-
om kyrkian. Q. 2. 2. 1. 1. C
Thet wore längt at förtälla hwad the för-
händer haffua. När en häst blifuer siwk/ skola färingar
och gubbar komma i ittmörkt hws tillsammnan/ dricka vih
en halff tunna ödl och några Ceremonier förehaffua. När
the sånga en blörn skola the i mörkret göra itt gästebudh/
dricka bidrnen skål vthur husvudskollan/ låta och murra
såsom bidrnen läter/ således skola the få yttelighare lycka.
Må man icke sätta medh Esia: Ach wee wee thet syndis-
gha folcket/ thet folcket ass stoor i mifhandel/ then orgha så-
den/ the stadeligha barnen som öffuer giffua hErran/ fö-
småda then heligha i Israel. Ela. 1: 4. 7.
Q. 2. 2. 1. 1. M
1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10.
Ier. 6: 7. Ier. 9: 13; 14.

sitt vatten/ så uppwäller och theras ondskä. At the nu öfvergissua min ladh som iagh them föregissuit haffuer, och lyda intet min ord och lessua ther ey heller eftter; Ethan sôlia sîns hertas tyckio och Baalim, såsom theras Fåder them lärde haffua. Therfore sågher HErren Zebaoth Israels Gudh: Sij/ iagh skal spusa thetta folket medh malsort/ och gissua them galla dricka. Iagh skal förstingra them ibland Hedningarna/ hvilka hwarken the eller theras Fåder kârna, och skal sända swârd eftter them/ til thes thes blifuer vthe medh them/ Psal. 97: 7. Item i. Joh. 5: 21. Wacker eder för Aßgudar. Vitterlighare finner man in vistitatione, som oppenbarliga tala vilitatoribus i munnen: at man icke alltjdh kan sôlia hielp hoos Gudh/ vthan moste bruka läsningar i salt/ i öster och annat. Så krafftigh är Diesvulen i otrones barnom: liksom Jeremias åhörare swarade genmordeliga emot thet Propheten tas lade: Eftter thet ord som tu os sagher i HErrans namn/ wilie wijs inte höra tigh. Ethan wijs wilie göra eftter all the ord som vthaff wrom mun går. Men här lärer os Konung David hvilken then HErren är som åhjan och tackfâjelsen bör: Loffuat ware HErren Israels Gudh. Wäl är tigh Israel (wäl är tigh Sverige/ Finland/ Norrländ/ som öfvergissuer Aßgudarna) heo är tin lyke? O tu folke som igenom HErran saligh warder, Dhernâst/ här wijs nu rätt wete hvilken then är som tackfâjelsen bör hembâtas/ moste man achta hvilka the Menniskior är som rätt kunnia bidia/ tacka och loffua. Nemligha the râtte Israeliter/ icke så förstående at Gudh är Judernas Rom. 9: 8. eller Israels Gudh allehaz. En the är icke alla Israeliter Matth. 3: 9. samroaff Israel. Wör HErrre Christus sampt Johany- Ioh. 8: 39. nes Baptista ogilla then falska Judernas berömmelse på Aßt. 13: 26. kökens magna aff Abraham. Ioh. 1: 1. oggilig möte oc häns Lot. 3: 8. Run-

Runna försken Tuld the Mennistior alla rätt loffua
och tåna HErran Israels Gudh som är rätte Israeli-
ter/ haftu en rätt kundskap om Gudh och en fast tro till ho-
nom. Eliest heter thet/ huru skola the åkalla then the haft
wa icke trodt på/ och huru skola the tro honom/ som the haft
wa intet hördt aff? Thenna lessnande och salighgörande
troon/ som i Christo Jesu gör vår Gudztånst behageligh/
hon vthbrister i kärleken/ hon är fruchtsam i ett heligt lef-
werne/ och bär fram Gudztånstens i heligho prydning/ så
at ingen Mennistia som obootfärdigh är ligger i synd/
franhårdar i ett oglidhachtigt wäsende/ kan någon täcke-
ligh Gudztånst frambåra/ såsom klart är aff thenne Kriss-
tenes witnesbörder: Om j ån vthräcke idhyra händer/ så
bortgömmar iagh doch min öghon ifrå ider. Och om j ån
mycket bidien/ så hörer iagh ider doch intet: ty idra händ-
der åro fulla medh blodh. Twär ider/ görer ider rena/
lägger bort idart onda wäsende ifrå min eghon. Sij Herz-
rans hand är icke förkort/ så at han icke hjälpa kan/ och
hans öron är icke lomhörd warden/ at hon intet hörer.
Bethan idor ondskå åthstilier ider och ider Guldhi ifrå hvar
annan/ och idra synder göma bort hans Ansichti ifrå ider/
at icke hörde warden. Ty idra händer åro medh blodh
besmittade/ och idor finger medh ödygd/ idra leppar fulla
lögn/ idor tunga dichtar orått. Skulle iagh nu icke sädant
hemfölia uppå them/ sågher HErren/ och skulle min stål re-
fe hempnas öffuer sädant folk som thetta är. Iagh moste
gråta och semra migh på bergen/ och beklaghha migh vidh
the fäaboodar i öknen: ty the åro så platt förhåriade/ at thet
boor ingen meer/ och man hörer ther inteknu fäaroop meery/
hade himmelen foglar och diuen är olla borto. Oth-
iagh nägot örått förehade i mitt hiera/ så worde Herz
ven migh ey hörandes. Thens ogudachtigas offer är Hett
tanom.

Rom.10:14

Esa.15:16.

Esa.59:1 2:3

Ier.79:10.

Psal 66:18.

Prov. 15 8.

Prov. 21:27.

Syr. 34:24.

Verom som en stoot åhoga haat för heela thetta Scorsfars
Kendommes wälfärd / Gudh wälsigne H: R: Mitt och up-
pehalle H: R: M:te och the Högh-Wälborne Herrar medh
itt längt liff/helsa och sundhet/ och itt fridhsamt Regemente.
Til thet tridie/ skole wi emot sielfua Universitetet os
rätt förhålla; hwilket Steer/ först när thet Ridderliga och
Adeliga ständte i Landet/ hwilket Gudh öffuer andra uphögt
och wälsignat haffuer/ här til hielpa/ fordra och styrka/
hvar esser sin förmågo/ och gerna hålla sijna barn til lura i
thenna Academien. Thernast när thet wördige Prester
skapet i Landet fatta en godh mening här om/ och sijn barn
medh sijt sättia här in. Til thet tridie at Borgerskapet och
alla Stadzens Inwänare bewissa både docentibus och di-
scientibus all godh benägenhet. Til thet fierde/ när Pro-
fesslotes sitt embeke medh all sijt och gudelighet vthföra. Til
thet sempfe/ när alla Studiois dagelighen komma ihogh til
hwadå anda the hyst sände åro vthaff sina Föräldrar och
Förmyndare/ alltihd i sit hierta repetera: die quare hic:
fruchta Gudh/ studera fljstigt/ leffua tuchteligha/ wachta
sigh för låtia/ ondt selskap och ale thet som Gudi mishagelis-
git och them sielfuom skadeligit är: kommandes ihogh at
thenna sammankomst aff åthskillige rum til Academien är
een Figur och affinälning på then yttersta sammankomst i
Jesu Christi eiskommelse/ och förthen skuld må hvar och
en sigh så här förhålla/ at han ther behällen blifuer,
til hwilken Gudh för Jesu Christi skald
sin helge Andes nådh mildeligen
förlane/ AMEN.